

روزه چهارمین رکن از ارکان اسلام است که در سال دوم هجری بر امت محمد صلی الله علیه و سلم فرض شده است همانطور که بر امتهای قبل نیز فرض بوده است .

روزه امساک از مفطرات از طلوع فجر تا غروب شمس و پرهیز نفس از محبوبات و مرادهای دل و کام پروریها جهت مطالبه رضای خداوند عزوجل است. روزه شعاری اساسی از شعائر دین اسلام است که در آن انسان حقیقت ذاتش و راستی عبودیتش را می شناسد.

روزه پله ای برای ارتقای درجه ی عبد نزد معبود است. شخص روزه دار با روزه، روح خود را تصفیه می کند و ایمان خود را راسخ می گرداند و یقین خود را زیاد می کند و درجه و مقام خود را در درجه های مختلف تقوا بالا می برد. هدف از روزه ایجاد و تقویت تقواست. روح روزه و سرش تضعیف قوت و نیروی شیطانی در برگشت به شرارتهاست.

روزه بزرگترین منت خدا بر بندگانش است در ماه رمضان کید و مکر شیاطین از مومنان دفع می شود و درهای بهشت بر روی روزه داران گشوده می گردد و درهای جهنم بسته می شود رسول خدا صلی الله علیه و سلم می فرماید: (إذا جاء رمضان فتحت أبواب الجنة و غلقت أبواب النار و صدقت الشیاطین)

خداوند روزه را به خود نسبت می دهد و سایر عبادات را از آن بنده می داند (کل عمل ابن آدم له إلا الصیام فإنه لی و أنا أجزی به) چرا که انسان طعام و آشامیدنی و شهوت خود را بخاطر خدا ترک می کند . ماه رمضان با فضایلش در هر عصری از زمان شاهد رویدادها و انتصارات بزرگی برای مسلمین بوده است برای مثال در رمضان سال دوم هجرت مسلمانان در غزوه بدر کبری به پیروزی رسیدند و اولین انتصار اسلام شکل گرفت در رمضان سال هشتم هجری مکه فتح شد و دوران بت پرستی در جزیره العرب خاتمه یافت. ماه رمضان ماه جهاد است نه ماه راحتی و خواب . در این تردیدی نیست که اگر در اسلام روزه نبود جهاد هم نبود زیرا کسی که توانایی تحمل گرسنگی و تشنگی را نداشته باشد کجا تاب و توان تحمل تیر و پیکان را خواهد داشت.

برادر و خواهر مسلمان

رضانای دیگر از راه رسید ، ماهی که به خاطر خصوصیات و ویژگیهای خاص خود بر همه ماه های سال برتری دارد.

رمضان ، راهی برای توبه ، برای بازگشت:

بزرگترین نفعی که انسان می تواند در این ماه کریم به دست بیاورد توبه و بازگشت به سوی پروردگار و محاسبه نفس است. درب توبه باز است و عطای الهی در دسترس و فضل و بزرگواری اش هر صبح و شام در برابر ماست ، اما کجاست آن بازگشته و کجاست آن خواهان مغفرت الهی؟ بدی های ما بسیار است و گذشت او بیشتر ، گناهان ما

بزرگند و رحمت او بزرگتر ، لغزشهای ما عظیمند و مغفرت او با عظمت تر . پس ای روزه دار این ماه فرصت ماست برای توبه نصح. این فرصت را غنیمت بشماریم.

سه توصیه مهم :

- 1- اخلاص : اخلاص یا همان خدایی انجام دادن عبادت را بایست خیلی خوب به یاد داشت تا خدای ناکرده عبادتایمان به خاطر ریا و خودنمایی و کسب شهرت دنیا پایمال نشود خداوند متعال می فرماید: ﴿ وما أمروا الا ليعبدوا الله مخلصين له الدين ﴾ البینه 5
- 2- توبه که همان احساس ندامت و دست کشیدن از گناه و تصمیم به عدم بازگشت به آن است.
- 3- اراده و عزم راسخ (استقامت در دین): بیاد داشته باشیم که ماه رمضان 29 یا 30 روز بیشتر نیست که اگر سپری شد دیگر فرصت آنهمه عبادت و اجر و فضیلت از دست رفته است پس خوب است که از اولین روزها خود را برای مشارکت در تمامی عبادات آماده کنیم.

نصیحت های رمضان:

- 1- برای شرکت در نماز تراویح حریص باش زیرا که رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمود: (من قام رمضان ایمانا و احتسابا غفر له ما تقدم من ذنبه)
- 2- زبانت همیشه بوسیله ذکر خداوند تر باشد و از کسانی مباش که خداوند را یاد نمی کنند مگر اندکی.

7- در روزه نوعی تشبیه به ملائکه در انسان بوجود می آید چرا که در ماه رمضان همانند ملائکه ذاکر و مسبح و قاری است و هر قدر انسان در مادیات غرق گردد به شیاطین شبیه می شود.

8- از لحاظ طبی روزه دارای فوائد زیادی است (صوموا تصحوا).

آیا مرگ در ماه مبارک رمضان دلیلی بر بهشتی بودن میت محسوب می شود؟

بحث بهشتی یا جهنمی بودن افراد یک بحث خارج از محدوده ی اطلاعات بشری و امری غیبی است و جز از طریق کانال وحی کسی به غیب اطلاع پیدا نمی کند پس ما نمی توانیم براساس اعمال ظاهری کسی را بطور قطع بهشتی یا جهنمی بحساب بیاوریم. اصلا چنین مسؤلیتی به ما محول نشده است پس باید قضاوت را فقط به خدا واگذار کرد و در مورد آن اظهار نظر درست نیست .

در آیات و احادیث در مورد مرگ در رمضان فضیلت مشخصی وارد نشده است اما از آنجا که روزهای رمضان روزهای روزه و نماز و قیام و تلاوت قرآن و ذکر و عبادت است و این ماه رحمت و مغفرت و عتق و آزادی از آتش جهنم می باشد پس اگر کسی در این روزهای پر فضیلت از دنیا رفت مرگ او بیانگر نوعی بشارت عاجله است مشروط به اینکه در زندگی معروف به ایمان و انجام اعمال صالحه باشد چرا که براساس شریعت اسلامی زمان و مکان و حسب و نسب ملاک اعتباری منزلت و مقام بنده نزد معبود نیست بلکه آنچه که موجب سعادت و خوشبختی انسان در دنیا و آخرت و بالا بردن مقام و منزلت او نزد معبود می شود ایمان و عمل صالح است .

3- سفره افطارت را زیاد رنگین مساز زیرا این کار سبب مشغولیت اهل خانه می شود و آنها را از قرائت قرآن و عبادات دیگر باز می دارد.

4- بر قیام ده شب آخر رمضان حریص باش زیرا این شبها شبهای با ارزشی هستند و شب قدر که بهتر از هزار ماه می باشد در این ده شب است.

5- از همشینیان بد برحذر باش و در همشینی با صالحان و نیکان بکوش.

6- نفست را در تمامی امور زیر محاسبه کن:

نماز جماعت - زکات - صلہ رحم - نیکی به والدین - احوال پرسی همسایه - آشتی با کسی که بین تو و او کدورتی وجود دارد - عدم اسراف - تربیت زیر دستانت - اهتمام به امور مسلمانان - قبول کردن نصیحت از دیگران - دوری از ریا - کوشش برای اصلاح نفس - پرهیز از غیبت - تلاوت قرآن و تدبیر درمعانی آن و خشوع در هنگام شنیدن قرآن.

ثمرات روزه:

- 1- تقویت اراده و غلبه ی حکم عقل بر شهوت و نفس
- 2- مراقبه خدا و حیاء از او
- 3- یاد فقراء
- 4- شناخت و معرفت نعمت خدا
- 5- شناخت ضعف و نیاز انسان
- 6- نفس هنگامی که با شهوت تقویت شود طغیان می کند(إن الإنسان لیطغی) با روزه است که جلو طغیان و سرکشی نفس گرفته می شود.

را غنیمت بشماریم؟

مدرسه علوم دینی اهل سنت و جماعت

اسماعیلیه (قشم - گیاهدان)

رمضان 1433 هـ ق 1391 هـ ش